

Академічна недобро́рочесність: плагіат

Академічна доброчесність (або академічну чесність) це основа академічного життя. Це те, як ви поведетесь в академічному середовищі, коли проводите дослідження, пишете статтю чи створюєте проект.

Основними п'ятьма цінностями в навчальному процесі є чесність, довіра, повага, справедливість і відповідальність.

Академічна доброчесність — це зобов'язання жити за цими цінностями.

Порушення академічної доброчесності.

Академічна неправомірна поведінка – це будь-яке порушення академічної доброчесності, навмисне чи ненавмисне, яке є неетичною та неприйнятною поведінкою.

Академічні порушення можуть мати серйозні наслідки:

- зіпсована репутація
- академічні штрафи. Вдруге можуть: пройти певний вид оцінювання (екзамен, контроль, залік тощо).
- бути відрахованими із закладу освіти.
- втратити академічну стипендію.
- втратити пільги щодо оплати за навчання (в разі надання пільг закладом освіти).
-

Приклади академічної неправомірної поведінки включають:

- плагіат (оприлюднення чиїхось результатів дослідження як власних або тексту без вказання авторства)
- змова
- купівля, замовлення, продаж або обмін тими чи іншими навчальними матеріалами
- підробка або фальсифікація документів для отримання академічних переваг або просування по службі
- копіювання або володіння недозволеними матеріалами в експертизах
- фальсифікація або спотворення даних.
- самоплагіат (опублікування власних раніше опублікованих наукових результатів як нових);
- фабрикація (вигадкування даних чи фактів);
- списування;
- обман;
- хабарництво;

Що таке плагіат?

Плагіат — це лише одна з форм академічної неправомірної поведінки; плагіат і шахрайство, мабуть, найчастіше практикуються.

Феномен плагіату існує з нами сотні років. Це було відомо ще в давнину. Термін плагіат походить від латинського слова *plagiatus* (вкрадений). Так, плагіат — це не лише спотворення авторства, а й злочин.

Плагіат — привласнення авторства на чужий твір науки, літератури, мистецтва або на чуже відкриття, винахід чи раціоналізаторську пропозицію, а також використання у своїх працях чужого твору без посилання на автора (*Великий тлумачний словник сучасної української мови. — К.; Ірпінь; ВТФ "Перун", 2005. с. 977*).

На даний час слово плагіат не має нормативного визначення, воно функціонує як незаконодавчий термін у сфері авторського права.

Завдяки доступу до Інтернету тексти, матеріали та графіка стають масово доступними, але ми не завжди усвідомлюємо, що не завжди можемо користуватися ними безкоштовно.

Види плагіату

Різновидів плагіату безліч:

- прямий плагіат (копіювання кожного слова, розділу чиєїсь роботи)
- перефразування плагіату (це повторне викладення ідей з оригінального джерела за допомогою вашого власного голосу)
- самоплагіат (має місце, коли автор повторно публікує свою власну раніше написану роботу та представляє її як нові відкриття, не посилаючись на попередню роботу повністю чи частково.)
- Печворк-плагіат (відомий як плагіат Mosaic відноситься до взяття фраз, ідей, джерел з різних джерел і поєднання їх разом щоб представити як новий текст)
- Випадковий плагіат (це те що відбувається випадково чи ненавмисно)

Коли найчастіше виникає плагіат.

Найпоширеніша форма плагіату виникає, коли автор нехтує вказівкою авторських текстових джерел у курсовій або письмовій роботі. Плагіат стосується письмового чи електронного тексту, знайденого в книгах, журналах, газетах, веб-сайтах тощо.

Однак він також стосується візуальних документів, таких як фотографії, діаграми, графіки, малюнки, статистичні дані та матеріали, взяті з лекцій, інтерв'ю чи телебачення. програми. Іншими словами, він охоплює всі створені джерела.

Менш досвідчені автори можуть вчинити плагіат через неповне або погане знання стандартів цитування
Недосвідчені автори також можуть не знати різниці між прямою цитатою, перефразуванням і резюме.

Це ваша відповідальність як автора, і лише ваша, визнавати та документувати свої джерела. Іншими словами, якщо ви використовуєте ідеї або слова іншої людини, ви повинні повідомити, які слова або ідеї ви запозичили, від кого і де він або вона може знайти використаний вами текст.

Академічна доброчесність: уникнення плагіату.

Ніхто з нас не може завжди бути оригінальним, і це надає довіри, коли ви інтегруєте ідеї інших учених у своєї роботі. Головне зробити це правильно.

Щоб уникнути плагіату під час запозичення з іншого джерела, дотримуйтеся таких правил:

Правило 1: перефразуйте своє джерело

Одним із поширених способів втілення чужих ідей є перефразування. Перефразування — це повторне викладення ідей з оригінального джерела за допомогою вашого власного голосу та надання довіри першоджерелу.

Правило 2: Цитуйте своє джерело

Ще один поширений спосіб втілити ідеї іншої людини – пряме цитування. Пряме цитування — це розширене дослівне дублювання оригінального твору автора. Для цитування також потрібно вказати посилання на першоджерело.

Правило 3: цитуйте своє джерело = віддайте належне своєму джерелу

Коли ви перефразовуєте чи цитуєте чийсь роботу, ви повинні цитувати своє джерело в ДВОХ місцях:

1) У вашому абзаці. Це називається «внутрішнє цитування».

Ваша цитата в тексті містить коротку інформацію, яка знадобиться читачеві, щоб знайти повне посилання у вашому списку джерел, наприклад автора, дату чи номери сторінок.

2) У кінці вашої роботи у списку джерел. Цей список називається «Посилання», «Цитовані роботи» або «Бібліографія».

Усі джерела у вашому списку мають містити повну інформацію, необхідну для ідентифікації та пошуку цього джерела (ім'я автора, назва роботи, дата публікації, електр-адреса тощо).

Правила цитування

Порушення вказаних нижче правил і їх недотримання має розцінюватися як плагіат:

- якщо думка автора наводиться дослівно, то її слід взяти в лапки;
- якщо цитується великий уривок тексту, то він може не братися в лапки, натомість — виділяється або відбивається від решти тексту певним способом (набирається іншим шрифтом, накресленням відбивається від основного тексту більшими абзацними відступами тощо);
- допускається скорочення цитати, яке не веде до викривлення думки автора. Місце скорочення має бути відзначене в цитаті квадратними дужками з три крапкою всередині;

- допускається перефразування цитати, зміна словоформ чи відмінків певних слів. В такому разі, цитата в лапки не береться, але в квадратних дужках обов'язково ставиться посилання на джерело (його порядковий номер зі списку використаної літератури, який додається до роботи);
- в списку використаної літератури завжди слід вказувати навіть ті джерела, які використовувалися під час підготовки роботи і вивчення теми, навіть якщо прямих посилань чи цитувань цих джерел в роботі нема.

Перевірити текст на унікальність можна кількома способами:

- за допомогою спеціальних програм;
- за допомогою сайтів, які надають такі послуги.

В Україні одним із найбільш доступних сервісів для перевірки текстів на ознаки плагіату (який, до речі, рекомендований Міністерством освіти і науки України) став Unicheck. Створений українськими розробниками в 2014 р., Unicheck вже в 2018 р. підписав меморандум про співпрацю з Міністерством освіти та науки України терміном на 7 років. Платформа функціонує у системах щонайменше 450 іноземних університетів у різних країнах, а кількість її користувачів становить близько 1,5 млн у всьому світі.